

ΧΟΡΟΣ

11-3-2001

Σαν αετού φτερά
τεντώθηκαν τα χέρια
στον αέρα.

Το κεφάλι, γεμάτο
καημούς,
έγειρε πίσω.

Τα πόδια πάτησαν
στέρεα
στη γη.

Τα μάτια κοίταξαν
σπιθίζοντας
ψηλά

στ' ουρανού το φως.

Κι ολόκληρος
ο θείος άνθρωπος
ψυχή και σώμα

άρχισε το ταξίδι
του πάθους
στον χώρο
και στον χρόνο.